УДК 640.4:005.93/.96
DOI: https://doi.org/10.32782/business-navigator.77-23

Гончар Л.О.
кандидат економічних наук, доцент,
професор кафедри готельно-ресторанного і туристичного бізнесу
Київський національний університет культури і мистецтв
ORCID: https://orcid.org/0000-0001-5621-0910
Сокира А.О.
магістр
Київський національний університет культури і мистецтв
ORCID: https://orcid.org/0000-0002-0199-1083

Honchar Liliia
PhD in Economics, Associate Professor,
Professor at the Department of Hotel, Restaurant and Tourism Business
Kyiv National University of Culture and Arts
Sokyra Anastasiia
Master Student
Kyiv National University of Culture and Arts

РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ

RESOURCE POTENTIAL OF THE HOSPITALITY INDUSTRY: THEORETICAL AND METHODOLOGICAL FOUNDATIONS OF EFFECTIVE MANAGEMENT

У статті актуалізовано питання управління ресурсним потенціалом у готельно-ресторанному бізнесі, з акцентом на сучасні теоретичні та методологічні підходи. Висвітлено значення основних типів ресурсів – матеріальних, нематеріальних, фінансових, інформаційних та людських – як основи для стабільного функціонування та розвитку підприємств індустрії гостинності. Проведено аналіз ролі кожного з ресурсів у досягненні стратегічних цілей, таких як підвищення конкурентоспроможності, забезпечення якості послуг та створення довготривалої вартості для споживачів. Окрему увагу приділено принципам оптимального розподілу та використання ресурсів, сталого розвитку, інноваційного підходу, а також моніторингу й оцінці ефективності. Запропоновано методи підвищення ефективності управління ресурсами, які відповідають сучасним викликам і сприяють забезпеченню стійкого зростання в умовах високої конкуренції.

Ключові слова: ресурси підприємства, ресурсний потенціал, індустрія гостинності, управління ресурсами, сталий менеджмент ресурсів, ефективність управління ресурсним потенціалом, оптимізація ресурсного забезпечення.

This article updates the issue of resource potential management in the hotel and restaurant business, with an emphasis on modern theoretical and methodological approaches. The importance of the main types of resources – material, non-material, financial, informational and human – as the basis for the stable functioning and development of enterprises in the hospitality industry is highlighted. An analysis of the role of each of the resources in achieving strategic goals, such as increasing competitiveness, ensuring the quality of services and creating long-term value for consumers, was carried out. Particular attention is paid to the principles of optimal allocation and use of resources, sustainable development, innovative approach, as well as monitoring and evaluation of efficiency. Methods of increasing the efficiency of resource management are proposed, which meet modern challenges and contribute to sustainable growth in conditions of high competition. In addition, the article proposes methods of integrating innovations and sustainable practices into resource potential management processes, which will allow to optimize operational processes, reduce costs and increase the efficiency of companies. The article also emphasizes that effective resource management is an important condition for achieving long-term stability and profitability of enterprises hotel and restaurant sector. Also, it is noted that the constant improvement of material resources, such as equipment and infrastructure, allows maintaining high standards of service quality, which, in turn, positively affects the level of consumer satisfaction. On the other hand, intangible resources such as reputation, brand, customer loyalty and intellectual capital remain the result of creating competitive advantages, helping to attract new visitors and strengthen the image. The article examines the importance of information resources, which provide the basis

for strategic decision-making, operational management and forecasting market trends. Special attention is paid to human resources, which are a key factor in the innovation and adaptability of enterprises in modern conditions. The importance of using financial resources for the implementation of investment projects aimed at modernization is emphasized.

Keywords: enterprise resources, resource potential, hospitality industry, resource management, sustainable resource management, efficiency of resource potential management, optimization of resource provision.

Постановка проблеми у дослідженні ресурсного потенціалу готельно-ресторанної індустрії обумовлена необхідністю ефективної адаптації підприємств до швидких змін ринкових умов, високих очікувань споживачів та посилення конкуренції. Успіх готельно-ресторанних закладів значною мірою залежить від здатності раціонально використовувати свої ресурси – матеріальні, фінансові, інформаційні, людські та нематеріальні – для забезпечення якісного обслуговування та розвитку інноваційних рішень.

Основною проблемою в управлінні ресурсним потенціалом підприємств індустрії гостинності є відсутність інтегрованого підходу, що обмежує можливості підприємств у підвищенні ефективності та стійкості їх функціонування. Відповідно постійно зростає потреба у впровадженні сучасних методів управління, які б дозволили оптимізувати витрати, посилити гнучкість операцій, а також сприяти сталому розвитку бізнесу. Наразі в багатьох підприємствах бракує системи оцінки та моніторингу ресурсів, що ускладнює адаптацію до зовнішніх викликів та знижує конкурентоспроможність.

Тому існує нагальна потреба в узагальненні і систематизації існуючих методологічних підходів та розробці адекватних та релевантних вимогам часу теоретико-прикладних рекомендацій щодо підвищення ефективності управління ресурсним потенціалом закладів готельно-ресторанної індустрії. Це дозволить підприємствам удосконалити свою діяльність, задовольнити потреби споживачів та досягти довгострокового розвитку в сучасну епоху.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання щодо сутності категорії «ресурсний потенціал» та її різновидів, а також проблеми формування, використання, оцінки та управління цими аспектами привертають значну увагу багатьох українських та зарубіжних науковців. Значний внесок у розвиток цієї тематики зробили системні дослідження таких учених, як: Н. Богацька [1], О. Ващенок [21], М. Гончар [2], О. Гопкало[3], С. Дунда [4], О. Єлець [5], І. Жувагіна [6], В. Земляков [7], Г. Копець [8], Л. Рибицька [9], О. Чупир [10] та ін. Незважаючи на значну кількість напрацювань у розрізі проблемного поля дослідження та беручи до уваги турбулентні і достатньо динамічні зміни в особливостях функціонування бізнесу, багато аспектів формування та використання ресурсного потенціалу підприємства залишаються недостатньо обґрунтованими та релевантними і відповідно потребують подальшого опрацювання.

Формулювання завдання дослідження. Метою даної статті є дослідження, узагальнення, систематизація та обґрунтування теоретико-методологічних основ ефективного управління ресурсним потенціалом готельно-ресторанних підприємств з особливим акцентом на підвищення їх конкурентоспроможності, ефективності діяльності та стабільності в умовах динамічного розвитку ринку.

Для досягнення поставленої мети у статті необхідно проаналізувати основні складові ресурсного потенціалу готельно-ресторанних підприємств та розкрити їх значення для забезпечення успішної та стабільної діяльності. Окрім того, у рамках дослідження варто систематизувати поточні проблеми та виклики управління ресурсами в індустрії гостинності, які обмежують можливості компаній щодо сталого розвитку та адаптації до змін ринку.

У контексті дослідження методологічних основ управління ресурсним потенціалом увагу варто акцентувати на визначенні принципів і підходів для оптимізації використання ключових ресурсів, таких як матеріальні, фінансові, інформаційні, людські та нематеріальні, з метою досягнення високих стандартів обслуговування та задоволення зростаючих очікувань споживачів.

Реалізація цих завдань дасть змогу розробити комплексний підхід до управління ресурсним потенціалом, спрямований на довгострокове зростання та розвиток конкурентних переваг готельно-ресторанних підприємств.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасному світі готельно-ресторанне господарство є важливою галуззю невиробничого сектору національної економіки України, оскільки приносить економічну вигоду, сприяє економічному розвитку, створенню робочих місць та залученню інвестицій. Готелі та ресторани є невід'ємною частиною туризму і забезпечують проживання та харчування туристів. Великий приплив туристів створює необхідну інфраструктуру, покращує якість життя місцевого населення та робить готелі та ресторани основним двигуном розвитку регіонального туризму.

Для створення та забезпечення ефективності взаємодії вітчизняної готельно-ресторанної індустрії з іншими національними та міжнародними «гравцями» на ринку важливо створювати та розвивати відповідний ресурсний потенціал як для готельно-ресторанної галузі в цілому, так і для кожної компанії зокрема.

Науковці пропонують різні підходи до визначення поняття «ресурсний потенціал» підприємства, що відображають багатогранність цього явища. Н. Богацька та В. Хачатрян розглядають ресурсний потенціал як систему взаємопов’язаних різних видів ресурсів, які є у розпорядженні підприємства або можуть бути залучені до його господарської діяльності. Головною метою використання цього потенціалу є максимальне задоволення потреб споживачів та підвищення конкурентоспроможності на ринку. На їх думку, ресурсний потенціал визначається не лише кількістю і якістю наявних ресурсів, а й їх оптимальним співвідношенням та відповідністю до завдань, які підприємство вирішує [1, с. 138].

Д. Смолич та І. Тимошук трактують ресурсний потенціал як основу економічного потенціалу господарюючого суб’єкта, що відображає його можливості.

Це поняття охоплює доступні ресурси, які сприяють ефективній діяльності підприємства [19, с. 80].

Л. Чернишова, А. Бескубська та В. Прокоф'єва визначають ресурсний потенціал як сукупність динамічних можливостей організації, пов'язаних з використанням наявних і потенційно доступних ресурсів для стратегічного розвитку підприємства. Вони акцентують на важливості досягнення конкурентних переваг, максимального задоволення потреб та отримання прибутку [13, с. 434].

Якщо узагальнити різні наукові підходи до розробки, трактування та класифікації ресурсного потенціалу підприємств готельного та ресторанного господарства, то на першому етапі їх структури можна виділити такі види ресурсів: фінансові, кадрові, матеріальні, технічні та інші, які використовуються для надання послуг в готельно-ресторанній індустрії (рис. 1).

Після вивчення кожної категорії ресурсів стає зрозумілим їхній взаємопов'язаний вплив на загальний стан та потенціал організації. Серед потенціалів організації перше місце займає ресурсний потенціал, оскільки він є найважливішим чинником, який підтримує реалізацію всіх інших потенціалів (рис. 2).

Ресурсний потенціал дає організації ресурси, необхідні для досягнення її цілей і забезпечення ефективної діяльності. М. Гончар у своїй роботі «Обґрунтування структуризації ресурсного потенціалу підприємства» досліджує питання структури та використання ресурсів, що сприяє ефективності діяльності підприємства [2].

Виробничий потенціал організації відображає її здатність виробляти та надавати товари чи послуги. Виробничий потенціал залежить від наявних ресурсів, таких як фізичні активи, технології та інші засоби виробництва. Це питання детально розглянуте в роботі О. Чупири, Є. Бурлаки та О. Бутенка, присвяченій управлінню розвитком ресурсного потенціалу підприємств, де автори аналізують вплив різних ресурсів на виробничий потенціал [10].

Фінансовий потенціал організації відображає її здатність досягти фінансового успіху та стабільності. Фінансова стійкість включає такі елементи, як прибутковість, ефективне використання ресурсів і здатність адаптуватися до економічних змін. І. Жувагіна у своїй статті «Теоретичні аспекти визначення економічного потенціалу підприємства» розглядає методи аналізу фінансової стійкості та ефективності використання ресурсів у сучасних умовах [6].Фінансовий потенціал відображає фінансовий стан і платоспроможність організації. До них належать такі аспекти, як доступ до капіталу, ліквідність, доступ до фінансування та здатність залучати інвестиції. Роботи Роберта Каплана, зокрема «Time-Driven Activity-Based Costing: A Simpler and More Powerful Path to Higher Profits», присвячені ефективному управлінню витратами для покращення фінансової стійкості підприємств [20].

Конкурентний потенціал свідчить про здатність потенційного роботодавця конкурувати на ринку. Унікальність продукту чи послуги включає такі елементи, як характеристики, технології, якість та інші, які допомагають компанії виділитися серед конкурентів. Сучасні дослідження в цій області проводили, зокрема, Т. Девенпорт та А. Ловінс, які у своїх роботах акценту-

Фінансові ресурси

- грошові кошти, які доступні підприємству для інвестицій в розвиток, придбання необхідного обладнання, розширення мережі та інше.

Матеріальні ресурси

- всі матеріали, обладнання, інвентар та інші фізичні предмети, які потрібні для надання готельно-ресторанних послуг. Це можуть бути будівлі, меблі, посуд, постільна білизна та інше.

Людські ресурси

- персонал, який забезпечує функціонування готелю або ресторану. Це можуть бути адміністратори, офіціанти, кухарі, прибиральники та інші працівники. Людські ресурси включають не тільки кількість працівників, але й їхні навички, досвід та кваліфікацію.

Інформаційні (технічні) ресурси

- інформаційні технології, програмне забезпечення, комп'ютери та інше обладнання, що використовується для автоматизації бізнес-процесів та покращення якості надання послуг.

Соціальний капітал

- зв'язки з клієнтами, партнерами, постачальниками та іншими учасниками готельно-ресторанного бізнесу, які сприяють створенню сприятливого середовища для розвитку підприємства.

Рис. 1. Класифікація видів ресурсів в готельно-ресторанному бізнесі

Джерело: сформовано автором на основі: [4; 8; 21]

Рис. 2. Місце ресурсного потенціалу серед всіх потенціалів підприємства

Джерело: систематизовано автором на основі: [2; 6; 10]

ють увагу на важливості інновацій та автоматизації для підвищення конкурентної спроможності [11; 17].

Ринковий потенціал відображає ринкові можливості, умови та можливості розвитку організації. Він охоплює такі аспекти, як частка ринку, можливості розширення, розуміння та задоволення потреб споживачів, аналіз і прогнозування ринкових тенденцій.

Інноваційний потенціал відображає здатність організації впроваджувати інноваційні ідеї, технології та процеси. Здатність до інновацій включає розробку нових продуктів, розвиток процесів, дослідження нових можливостей і здатність постійно вдосконалюватися.

Для забезпечення успішної діяльності та сталого розвитку підприємства важливо чітко визначити місце ресурсного потенціалу серед інших ключових потенціалів, таких як виробничий, фінансовий, ринковий та інноваційний. Саме ресурсний потенціал, який поєднує різноманітні види ресурсів – матеріальні, нематеріальні, людські, інформаційні та фінансові – є фундаментом, що підтримує реалізацію інших потенціалів. Його оптимальне використання створює базу для досягнення стратегічних цілей підприємства, зокрема підвищення конкурентоспроможності та якості обслуговування.

Відповідно на підприємстві має бути створена ефективна система управління ресурсним потенціалом, яка включатиме в себе сукупність теоретико-методологічних підходів, принципів та економічних інструментів релевантних вимогам часу та таких, які здатні забезпечити гнучкість та адаптивність підприємства до нестійких умов бізнес-середовища.

Необхідним кроком для формування та удосконалення управління ресурсами, забезпечення їх раціонального використання та адаптації до вимог сучасного ринку є пошук, узагальнення, систематизація та підбір ключових методів підвищення ефективності ресурсного потенціалу. В цьому контексті важливим є впровадження управлінських інновацій та сталих практик, що дозволяють підприємству ефективно використовувати наявні ресурси, знижувати витрати та одночасно підвищувати продуктивність і якість послуг. Таким чином, наступні методи (рис. 3) спрямовані на розкриття потенціалу підприємства через вдосконалення процесів управління ресурсами та оптимізацію

Рис. 3. Методи підвищення ефективності ресурсного потенціалу

Джерело систематизовано автором на основі: [14; 16; 17; 19; 20]

їх використання відповідно до стратегічних завдань.

Дослідження принципів ефективного використання ресурсного потенціалу підприємств, особливо в галузі ГРБ, та методів його підвищення відіграють ключову роль у сучасних умовах, адаптованих до специфіки кожного підприємства. Принципи розробки базових підходів до раціонального та стратегічного управління ресурсами є фундаментом для оптимізації та покращення діяльності. Методи, з іншого боку, показують конкретні шляхи досягнення цих успіхів. Ресурсний потенціал підприємства можна аналізувати як складну систему, де кожен елемент має взаємозв`язок з іншими. Ця система має загальносистемні властивості, які можна чітко визначити та описати крізь призму основних принципів, які детально представлені в таблиці 1 і окреслюють як взаємодію елементів, так і загальні напрямки їх функціонування, що є критично важливим для ефективного використання ресурсів у рамках стратегічного управління.

Проаналізовані у таблиці 1 п'ять основних принципів використання ресурсного потенціалу відіграють ключову роль у сучасних методах управління ресурсами організацій. Вони включають оптимальний розподіл ресурсів, забезпечення сталого розвитку, впровадження інновацій, збереження зайнятості, та розвиток людських ресурсів, і визначають стратегічний напрямок розвитку успішних компаній. Ці принципи разом формують міцну стратегічну базу для ефективного управління ресурсами, сприяючи створенню успішних та стійких організацій в рамках динамічного бізнес-середовища.

Важливо детально розглянути принципи ефективності ресурсів і проаналізувати конкретні механізми, які надають їм практичне значення. Аналіз включає огляд передових технологій, стратегій управління та інноваційних практик, спрямованих на оптимізацію використання наявних ресурсів. Дослідження механізмів для підсилення ресурсного потенціалу включає виявлення конкретних інструментів та методик, що забезпечують ефективне втілення проаналізованих вище принципів. Це дозволяє глибше зрозуміти практичне застосування методів, які підвищують ефективність ресурсного потенціалу (рис. 4).

Представлений на рисунку 4 механізм управління та збільшення потенціалу ресурсів в організації має циклічну структуру і являє собою сукупність шести основних підсистем за їх векторним спрямуванням, серед яких «планування та стратегічне управління» відіграє ключову роль, оскільки визначає напрямок і методи управління ресурсами з метою досягнення стратегічних цілей організації. Різні компоненти згруповані навколо цього центрального елемента, що забезпечує цілісний підхід до управління ресурсами.

Першим важливим елементом є «аналіз ресурсної бази», який оцінює наявні ресурси та визначає, як їх оптимально використовувати. Це важливо для розробки ефективної ресурсної стратегії, яка відповідає потребам бізнесу та ринковим умовам.

Наступним компонентом є «виявлення потреб», в розрізі якого передбачається поглиблений аналіз та визначення фактичних потреб організації, щоб зрозуміти, які ресурси потрібні для успішної діяльності та розвитку. Під час цього етапу визначаються недоліки ресурсів, визначаються стратегічні потреби та аналізуються людські, фінансові та матеріальні ресурси. Це дозволить мати чітке уявлення про те, якими ресурсами організація вже володіє, а які потрібно залучити додатково.

«Залучення ресурсів» – це процес забезпечення організації всіма необхідними ресурсами, що включає фінансування, розподіл ресурсів і пошук партнерів, які можуть покращити здатність організації досягати своїх цілей. Цей аспект важливий, оскільки дає можливість вчасно акумулювати необхідні ресурси та забезпечити їх раціональний розподіл.

Таблиця 1

Принципи ефективного використання ресурсного потенціалу

Принцип	Сутність та значення для результативності бізнесу
Принцип оптимального розподілу ресурсів	Мета полягає в тому, щоб забезпечити виробництво таким чином, щоб доходи були максимальними, а витрати мінімізовані. О. Гопкало досліджує підходи до оптимального розподілу ресурсів для досягнення високих фінансових результатів [3].
Принцип сталого розвитку	Використання потенціалу ресурсів має здійснюватися відповідно до принципів сталого розвитку. Це означає прийняття рішень і реалізацію стратегій, які допомагають зберегти ресурси, відновити навколишнє середовище та мінімізувати негативний соціальний і екологічний вплив. В. Земляков у своїй дипломній роботі висвітлює аспекти сталого розвитку та екологічної відповідальності [7].
Принцип інноваційної спроможності	Розробка та використання нових підходів та інноваційних технологій може надати компанії конкурентну перевагу та більш ефективне використання ресурсів. Принцип інновацій вимагає постійного вдосконалення процесів, пошуку нових ідей і методів роботи та гнучкості для адаптації до змін ринку.
Принцип участі та розвитку співробітників	Компетентні та мотивовані співробітники є ключовим ресурсом для безперебійного функціонування компанії. Принцип участі та розвитку працівників включає правильний відбір працівників, їх навчання та постійний професійний розвиток. О. Єлець акцентує увагу на важливості професійного розвитку працівників для ефективного використання ресурсів [5].
Принцип моніторингу та оцінки	Систематичний моніторинг та оцінка застосування відносного принципу ефективного використання пенсійних ресурсів. Це дозволяє завчасно виявляти проблеми та дефекти, своєчасно виправляти їх і оптимізувати процеси управління ресурсами. О. Гопкало також розглядає значення моніторингу та оцінки в управлінні ресурсами у своїй праці «Механізм управління ресурсним потенціалом підприємства: принципи, цілі, задачі» [3].

Джерело систематизовано автором на основі: [3; 5; 7; 9]

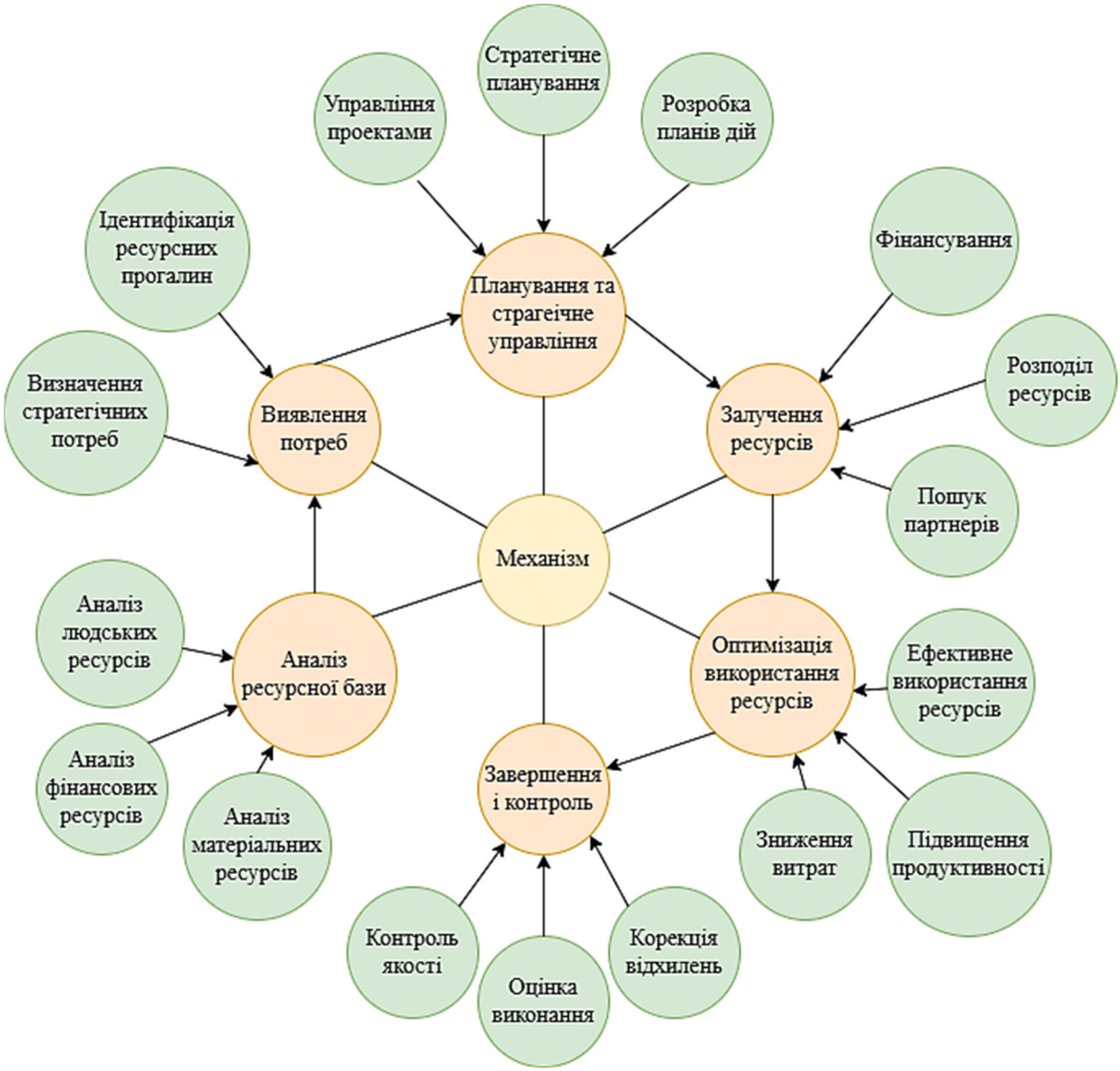

Рис. 4. Механізм підвищення ресурсного потенціалу

Джерело систематизовано автором на основі: [3; 12; 15]

Іншим ключовим елементом механізму є «оптимізація використання ресурсів», яка забезпечує максимальну ефективність використання ресурсів для досягнення продуктивності та зниження витрат. Цей компонент включає ефективне використання ресурсів, зниження витрат і підвищення продуктивності, що особливо важливо в умовах жорсткої конкуренції та обмежених ресурсів.

Завершальним етапом механізму є «завершення та контроль», який включає заходи з оцінки досягнутих результатів та забезпечення якості процесів, що здійснюються. На цьому етапі передбачається контроль якості, оцінка продуктивності та виправлення відхилень з метою забезпечення відповідності процесів запланованим цілям і стандартам.

Механізм підвищення ресурсного потенціалу відіграє центральну роль у забезпеченні сталого розвитку та конкурентоспроможності організації. Завдяки структурованому підходу до планування, отримання, використання та контролю ресурсів організація може оптимально розподіляти свої ресурси, забезпечувати високий рівень продуктивності та ефективно реагувати на зміни зовнішнього середовища. Кожен елемент механізму пов'язаний з іншими, що дозволяє комплексно підходити до управління ресурсами, оптимізувати витрати, уникати надмірностей і покращувати якість послуг або продуктів.

Висновки. Управління ресурсним потенціалом у готельно-ресторанній індустрії має стратегічне значення для підвищення конкурентоспроможності, стійкості й адаптивності підприємств до швидкозмінного ринкового середовища. Проведене дослідження показало, що ефективне використання матеріальних, фінансових, людських та інформаційних ресурсів є основою для досягнення високої якості обслуговування та задоволення потреб споживачів. Важливим аспектом є інтеграція інноваційних підходів та сталих практик в управлінські процеси, що дозволяє знизити витрати, підвищити продуктивність і забезпечити стабільний розвиток.

Перспективи подальших досліджень включають глибше вивчення ролі цифрових технологій, зокрема штучного інтелекту, машинного навчання та автоматизації, в управлінні ресурсами підприємств індустрії гостинності. Особливо перспективним є розробка алгоритмів для аналізу і прогнозування ринкових потреб, що допоможе підприємствам не лише оптимізувати використання ресурсів, а й краще прогнозувати запити споживачів. Також доцільним є дослідження соціальної та екологічної відповідальності у контексті ресурсного управління, що дозволить підприємствам мінімізувати вплив на довкілля та підвищити свою привабливість серед екологічно свідомих споживачів.

Список використаних джерел:

1. Богацька Н.М., Хачатрян В.В. Сучасний підхід до оцінки сутності ресурсного потенціалу підприємства. *Економіка і суспільство*. 2016. Випуск 3. С. 134–139. URL: https://economyandsociety.in.ua/journals/3_ukr/24.pdf
2. Гончар М.В. Обґрунтування структуризації ресурсного потенціалу підприємства. *Науковий вісник Полісся.* 2016. № 2 (6). С. 108–113.
3. Гопкало О.І. Механізм управління ресурсним потенціалом підприємства: принципи, цілі, задачі. *Економічний вісник НГУ*. 2010. № 4. С. 62–68.
4. Дунда С.П. Ресурсний потенціал як основа розвитку підприємства. *Нові ідеї в харчовій науці - нові продукти харчовій промисловості : матеріали Міжнародної наукової конференції, присвяченої 130-річчю Національного університету харчових технологій,* 13–17 жовтня 2014 р. Київ : НУХТ, 2014. С. 831.
5. Єлець О.С. Організаційно-економічний механізм підвищення ефективності ресурсного потенціалу: кваліфікаційна робота бакалавра спеціальності 073 «Менеджмент». Запоріжжя : ЗНУ, 2024. 62 с.
6. Жувагіна І.О. Теоретичні аспекти визначення економічного потенціалу підприємства. *Економіка та держава*. 2013. № 6. С. 19–21.
7. Земляков В.С. Підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу підприємства : дипломна робота … бакалавра: 6.030601 Менеджмент. Київ : 2019. 102 с.
8. Копець Г.Р., Лісовська Л.С., Галаз Л.В. Управління використанням ресурсів. Львів : Видавництво Національного університету «Львівська політехніка» 2010. 155 с.
9. Рибицька Л. Підвищення ефективності використання ресурсного потенціалу підприємства. *Інноваційний розвиток та безпека підприємств в умовах неоіндустріального суспільства*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (27 жовт. 2020 р.). Луцьк : ВНУ ім. Лесі Українки, 2020. С. 704–706.
10. Чупир О.М., Бурлака Є.О., Бутенко О.П. Управління розвитком ресурсного потенціалу підприємств (на прикладі підприємств залізничного транспорту): монографія. Харків : ХНУБА, 2022. 178 с.
11. AI advantage: how leading businesses put cognitive technologies to work. MIT Press, 2018. 248 c.
12. AlMuhayfith S., Shaiti H. The Impact of Enterprise Resource Planning on Business Performance: With the Discussion on Its Relationship with Open Innovation. *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity.* September 2020. Volume 6. Issue 3. DOI: https://doi.org/10.3390/joitmc6030087
13. Chernyshova L., Beskubska A., Prokofieva V. Management of the process of formation of resource potential as a prerequisite for competitive strategic development of the production enterprise. *Eastern Europe: economy, business and management.* 2019. № 6(23). DOI: https://doi.org/10.32782/easterneurope.23-64 (дата звернення: 13.11.2024).
14. Gratton L., Scott A. 100-Year life: living and working in an age of longevity. Bloomsbury Publishing Plc, 2020. 432 p.
15. Mandava Hariprasad. Streamlining enterprise resource planning through digital technologies. *World Journal of Advanced Engineering Technology and Sciences.* 2024. No. 12. P. 719–725.
16. Norton W.W. & Company. Machine, platform, crowd: harnessing our digital future. 2018. 416 c.
17. Reinventing fire: bold business solutions for the new energy era. Chelsea Green Publishing, 2013. 334 c.
18. Smolych D., Timoshuk I. Enterprise resources potential: the essence of the components and the model of management in modern economic conditions. *Economic scope.* 2020. DOI: https://doi.org/10.32782/2224-6282/153-14 (дата звернення: 13.11.2024).
19. Supply chain management: processes, partnerships, performance, 4th ed. Supply Chain Management Institute, 2014.
20. Time-Driven activity-based costing: a simpler and more powerful path to higher profits. Harvard Business School Press, 2007. 266 p.
21. Vashchenok O. Entity and classification of enterprise resources. *Economy. Management. Business.* 2019. № 2. С. 104–108. DOI: https://doi.org/10.31673/2415-8089.2019.021418 (дата звернення: 06.11.2024).

References:

1. Bohatska N. M., Khachatrian V. V. (2016) Suchasnyi pidkhid do otsinky sutnosti resursnoho potentsialu pidpryiemstva [Modern approach to assessing the essence of enterprise resource potential]. *Ekonomika i suspilstvo – Economy and Society*, vol. 3, pp. 134–139. Available at: https://economyandsociety.in.ua/journals/3_ukr/24.pdf.
2. Honchar M. V. (2016) Obgruntuvannia strukturyzatsii resursnoho potentsialu pidpryiemstva [Justification of enterprise resource potential structuring]. *Naukovyi visnyk Polissia – Scientific Bulletin of Polissia*, no. 2(6), pp. 108–113.
3. Hopkalo O. I. (2010) Mekhanizm upravlinnia resursnym potentsialom pidpryiemstva: pryntsypy, tsili, zavdannia [Mechanism of enterprise resource potential management: principles, goals, tasks]. *Ekonomichnyi visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu – Economic Bulletin of the National Mining University*, no. 4, pp. 62–68.
4. Dunda S. P. (October 13–17, 2014) Resursnyi potentsial yak osnova rozvytku pidpryiemstva [Resource potential as the basis for enterprise development]. *In Novi idei v kharchovii nautsi – novi produkty kharchovii promyslovosti: materialy Mizhnarodnoi naukovoi konferentsii* [New Ideas in Food Science – New Products in the Food Industry: Proceedings of the International Scientific Conference]. Kyiv: NUFT, p. 831.
5. Yelets O. S. (2024) Orhanizatsiino-ekonomichnyi mekhanizm pidvyshchennia efektyvnosti resursnoho potentsialu [Organizational and economic mechanism of resource potential efficiency enhancement]: Bachelor's qualification thesis. Zaporizhzhia: ZNU.

6. Zhuvahina I. O. (2013) Teoretychni aspekty vyznachennia ekonomichnoho potentsialu pidpryiemstva [Theoretical aspects of determining the economic potential of an enterprise]. *Ekonomika ta derzhava – Economy and State*, no. 6, pp. 19–21.

7. Zemliakov V. S. (2019) Pidvyshchennia efektyvnosti vykorystannia resursnoho potentsialu pidpryiemstva [Improving the efficiency of enterprise resource potential utilization]: Bachelor's thesis. Kyiv, 102 p.

8. Kopets H. R., Lisovska L. S., Halaz L. V. (2010) Upravlinnia vykorystanniam resursiv [Resource Utilization Management]. Lviv: Vydavnytstvo Natsionalnoho universytetu «Lvivska politekhnika», 155 p.

9. Rybytska L. (October 27, 2020) Pidvyshchennia efektyvnosti vykorystannia resursnoho potentsialu pidpryiemstva [Enhancing the efficiency of enterprise resource potential]. *In Innovatsiinyi rozvytok ta bezpeka pidpryiemstv v umovakh neoindustrialnoho suspilstva: materialy Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii* [Innovative Development and Enterprise Security in Neoindustrial Society: International Scientific-Practical Conference Proceedings]. Lutsk: VNU im. Lesi Ukrainky, pp. 704–706.

10. Chupyr O. M., Burlaka Ye. O., Butenko O. P. (2022) Upravlinnia rozvytkom resursnoho potentsialu pidpryiemstv (na prykladi pidpryiemstv zaliznychnoho transportu) [Managing the Development of Enterprise Resource Potential (on the Example of Railway Transport Enterprises)]. Kharkiv: KhNUBA, 178 p.

11. I advantage: how leading businesses put cognitive technologies to work. (2018). MIT Press, 248 p.

12. AlMuhayfith S., Shaiti H. (2020) The Impact of Enterprise Resource Planning on Business Performance: With the Discussion on Its Relationship with Open Innovation. *Journal of Open Innovation: Technology, Market, and Complexity*, vol. 6, issue 3, p. 87. DOI: https://doi.org/10.3390/joitmc6030087.

13. Chernyshova L., Beskubska A., Prokofieva V. (2019) Management of the process of formation of resource potential as a prerequisite for competitive strategic development of the production enterprise. *Eastern Europe: Economy, Business and Management*, no. 6(23). DOI: https://doi.org/10.32782/easterneurope.23-64 (accessed November 13, 2024).

14. Gratton L., Scott A. (2020) 100-Year Life: Living and Working in an Age of Longevity. Bloomsbury Publishing Plc, 432 p.

15. Mandava H. (2024) Streamlining enterprise resource planning through digital technologies. *World Journal of Advanced Engineering Technology and Sciences,* vol. 12, pp. 719–725.

16. Norton W. W. & Company. (2018) Machine, Platform, Crowd: Harnessing Our Digital Future. 416 p.

17. Reinventing fire: bold business solutions for the new energy era. (2013). Chelsea Green Publishing, 334 p.

18. Smolych D., Timoshuk I. (2020) Enterprise resources potential: the essence of the components and the model of management in modern economic conditions. *Economic Scope.* DOI: https://doi.org/10.32782/2224-6282/153-14 (accessed November 13, 2024).

19. Supply chain management: processes, partnerships, performance. (2014). 4th ed. Supply Chain Management Institute

20. Time-Driven Activity-Based Costing: A Simpler and More Powerful Path to Higher Profits. (2007). Harvard Business School Press, 266 p.

21. Vashchenok O. (2019) Entity and Classification of Enterprise Resources. *Economy. Management. Business*, no. 2, pp. 104–108. DOI: https://doi.org/10.31673/2415-8089.2019.021418 (accessed November 6, 2024).